KARLOVARSKÝ KRAJ

Ministerstvo financí ČR
Letenská 525/15
11800 Praha 1 - Malá Strana

ID DS: xzeaauv

Karlovy Vary 21. 5. 2026
č.j.: KK/90/HK/26
k č.j. MF-63867/2025/3903-12

Příjemce
rozhodnutí: **Karlovarský kraj**
IČO: 708 91 168
se sídlem Závodní 353/88, Dvory, 360 06 Karlovy Vary

Předmět: **Rozklad proti rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí vydaného Ministerstvem financí ze dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-12**

Podnět k přezkumu rozhodnutí vydaného Ministerstvem financí dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-10 z důvodu nezákonnosti

I.

Rozhodnutím o nařízení přezkoumání rozhodnutí vydaným Ministerstvem financí dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-12 (dále jen „Rozhodnutí“) bylo rozhodnuto takto:

> *Nařizuje se podle § 121 odst. 1 daňového řádu přezkoumání pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025*.

Rozhodnutí bylo příjemci rozhodnutí doručeno prostřednictvím datové schránky dne 24. 4. 2026.

II.

Dle poučení obsaženého v Rozhodnutí je opravným prostředkem proti Rozhodnutí rozklad, jehož podání je možné ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení.

Ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení Rozhodnutí podává příjemce rozhodnutí proti Rozhodnutí následující

r o z k l a d :

Rozklad směřuje proti napadenému Rozhodnutí v celé jeho šíři, tj. nikoliv pouze proti odůvodnění. **Příjemce rozhodnutí nesouhlasí s Rozhodnutím jako takovým a domáhá se jeho zrušení.**

Předně musí příjemce rozhodnutí namítnout, že postup Ministerstva financí (dále jen „MF“) neodpovídá jeho proklamaci v odst. 13 Rozhodnutí, že nařízení přezkoumání rozhodnutí je dozorčím prostředkem.

Dosavadní přístup MF svědčí spíš pro závěr, že MF se postavilo do role další odvolací instance, neboť veškerá meritorní (ale i některá procesní) rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje jsou podrobována přezkumu. **Je přitom nutné zdůraznit, že veškerá přezkumná řízení zahájilo MF z důvodu, že se na MF obrátil správce poplatku, který prosazuje svůj právní názor na to, že má nárok na zaplacení místního poplatku od příjemce rozhodnutí.**

Pakliže MF v odůvodnění Rozhodnutí v odst. 27 uvádí, že: „*Proto jestliže krajský úřad napadeným rozhodnutím hodlal zrušit rozhodnutí o odvolání, musel současně rozhodnout o odvolání sám. Nelze připustit, aby odvolací orgán ignoroval odvolací námitky, jimiž se částečná autoremedura nezabývala a které byly výslovně zopakovány ve druhém odvolání (popř. je vypořádal pouze v odůvodnění). Zastavením řízení bez dalšího došlo fakticky k odepření přezkoumání odvolacích námitek, porušení zásady dvojinstančnosti i k porušení práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod)*.“, tak této argumentaci by příjemce rozhodnutí rozuměl za situace, kdyby podával podnět k přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025 (dále jen „Meritorní rozhodnutí“) sám s tvrzením, že Meritorním rozhodnutím dochází k zásahu do jeho práv.

Tato premisa zde však neplatí. <u>Vydaným Rozhodnutím totiž fakticky dochází ke zhoršení postavení příjemce rozhodnutí, neboť do doby vydání Rozhodnutí zde existovalo pravomocné Meritorní rozhodnutí</u>.

Toto Meritorní rozhodnutí příjemce rozhodnutí nepovažoval za jakýkoliv zásah do svých práv či porušení práva na spravedlivý proces.

Příjemce rozhodnutí naopak považuje napadené Rozhodnutí za zásah do svých práv, neboť řízení, které považoval za pravomocně skončené a vyřízené, se znovu otevírá, a to zcela bez požadavku příjemce rozhodnutí na takový postup. Příjemce rozhodnutí je přitom jediným účastníkem řízení, je tak vyloučeno, že by došlo k zásahu do práv jakéhokoliv jiného účastníka řízení. Institut přezkumu je používán v rozporu s jeho zákonným účelem, neboť účelem nařízeného přezkumu vůbec není otázka údajného zásahu do práv příjemce rozhodnutí, ale jediným důvodem je znovuotevření řízení o vyměření místního poplatku, s čímž příjemce rozhodnutí nesouhlasí.

Příjemce rozhodnutí kategoricky namítá, že Rozhodnutí je vydáno v rozporu s § 121 odst. 1 věta druhá zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“) - *K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží*.

V napadeném Rozhodnutí zcela absentuje jakékoliv hodnocení toho, že by ve věci samé bylo Meritorní rozhodnutí vadné. Napadené Rozhodnutí řeší výlučně procesní otázky, tj. jaká měla být forma Meritorního rozhodnutí, avšak z obsahu Rozhodnutí není možné zjistit, z čeho dovozuje MF, že se nejedná o vady řízení předvídané v § 121 odst. 1 věta druhá DŘ. Za této situace dle právního názoru příjemce rozhodnutí je zcela na místě aplikovat postup předvídaný v § 121 odst. 1 věta druhá DŘ.

Jak se správně uvádí v odst. 23 napadeného Rozhodnutí „*druhé odvolání poplatníka již nemohlo směřovat proti platebnímu výměru, nýbrž směřovalo proti rozhodnutí o odvolání, vydanému v částečné autoremeduře.“* K tomu je třeba výslovně uvést, že **přesně tak bylo také odvolání proti rozhodnutí o odvolání v částečné autoremeduře podáno**, a bylo tak podáno přesně v tomto rozsahu na základě poučení, které obsahovalo rozhodnutí o odvolání v částečné autoremeduře.

Za této situace je třeba konstatovat, že napadené Rozhodnutí je přepjatým formalismem, na které platí konstatování právní nauky – Fiat iustitia, pereat mundus.

Příjemce rozhodnutí si není vědom skutečnosti, že by vydaným Meritorním rozhodnutím došlo k újmě na jeho právech.

III.

Co naopak jako újmu na právech příjemce rozhodnutí rozhodně vnímá, je předchozí rozhodnutí MF ze dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-10 (dále jen „Rozhodnutí o místní příslušnosti“)**,** kterým se deleguje „*místní příslušnost k výkonu správy daní – daňových řízení o opravných a dozorčích prostředcích ve věci stanovení místního poplatku za užívání veřejného prostranství poplatníkovi Karlovarský kraj, IČO 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, a to za zvláštní užívání pozemků p. č. 903/1 a p. č. 903/2 v obci a kat. území Karlovy Vary v souvislosti s akcí „Revitalizace objektu Císařských lázní“ Karlovy Vary v letech 2020 až 2023 – z Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, na Krajský úřad Ústeckého kraje, se sídlem Velká Hradební 3118/48,400 01 Ústí nad Labem, s účinností od 10. 5. 2026.*“

Obě tato rozhodnutí, tj. Rozhodnutí a Rozhodnutí o místní příslušnosti je přitom nutné vnímat ve vzájemné souvislosti, neboť pokud by se jednalo čistě o otázku formy výroku Meritorního rozhodnutí, jak předestírá Rozhodnutí, tak by Rozhodnutí o místní příslušnosti nebylo nutné.

S ohledem na skutečnost, že proti Rozhodnutí o místní příslušnosti není přípustný řádný opravný prostředek, příjemce rozhodnutí v souladu s praxí správce poplatku, který opakovaně využívá prostředky, k jejichž podání není aktivně legitimován dle DŘ, rovněž tímto činí požadavek na přezkum zákonnosti vydaného Rozhodnutí o místní příslušnosti, když má za to, že důvod k přezkumu dle § 121 DŘ je dán a pokud by dán nebyl, příjemce rozhodnutí pevně věří, že MF se tomuto požadavku bude meritorně věnovat ve stejném rozsahu, jako námitkám správce poplatku proti Meritornímu rozhodnutí bez ohledu na to, zda tento byl k jejich podání příslušný.

Příjemce rozhodnutí považuje za nutné upozornit na nesprávnost závěru v odst. 14 odůvodnění Rozhodnutí o místní příslušnosti, který uvádí „*Poplatník nepředložil žádný argument, kterým by vyvrátil pochybnosti o potřebě delegace místní příslušnosti pro účely řízení o opravných a dozorčích prostředcích.*“

MF vydalo Rozhodnutí o místní příslušnosti z důvodu, že dospělo k závěru o možné systémové podjatosti ředitelky Krajského úřadu Karlovarského kraje Ing. Květy Hryszové, ovšem současně nevydalo jakékoliv rozhodnutí o tom, že by Ing. K. Hryszová byla podjatá.

Pakliže dle odst. 27 Rozhodnutí „*Nelze připustit, aby odvolací orgán ignoroval odvolací námitky, jimiž se částečná autoremedura nezabývala a které byly výslovně zopakovány ve druhém odvolání (popř. <u>je vypořádal pouze v odůvodnění</u>)*“, tak je třeba říci, že Rozhodnutí o místní příslušnosti činí přesně to, co Meritornímu rozhodnutí vytýká. **V Rozhodnutí o místní příslušnosti se totiž v odůvodnění hovoří o tom, že MF dospěl k závěru o riziku systémové podjatosti, avšak rozhodnutí o jakékoliv podjatosti kterékoliv osoby absentuje.**

Právní institut možné podjatosti bez vydání rozhodnutí DŘ přitom nezná. Dle § 77 DŘ je úřední osoba z řízení nebo jiného postupu při správě daní vyloučena pro podjatost, jestliže

a) je předmětem řízení nebo jiného postupu právo nebo povinnost její nebo osoby jí blízké,
b) se v téže věci na řízení nebo jiném postupu podílela na jiném stupni, nebo
c) její poměr k osobě zúčastněné na správě daní nebo k předmětu daně vzbuzuje jiné pochybnosti o její nepodjatosti.

Otázku případné podjatosti rozhoduje dle § 77 odst. 5 DŘ nejblíže nadřízený správce daně, když k takovému rozhodnutí nedošlo.

Postup MF, kterým dle § 18 odst. 1 DŘ rozhodlo o delegaci, je v rozporu s dikcí tohoto zákonného ustanovení.

Dle dostupného komentáře k § 18 odst. 1 DŘ přitom **ani delegací ani dožádáním nemůže dojít k přenosu kompetencí k provedení určitého daňového řízení či ke správě pouze jedné daně, které je určitý daňový subjekt podroben**. **<u>Výsledkem delegace proto nemůže být situace, kdy jeden správce daně bude na základě rozhodnutí o delegaci spravovat daň z příjmů konkrétního daňového subjektu</u>** (např. z důvodu, že se jedná o daňový subjekt se specifickou činností vedoucí k potřebě správy a zejména kontroly jeho daňových povinností specializovaným správcem daně) **<u>a druhý správce daně bude provádět správu ostatních</u>**

daní téhož daňového subjektu, k níž je na základě základních kritérií stanovení místní příslušnosti (srov. § 13) místně příslušný.

Napadené Rozhodnutí o místní příslušnosti je tak vydáno v rozporu se shora uvedenou odbornou literaturou.

Stejně tak je nutné odmítnout zcela nepodložené tvrzení v odst. 20 Rozhodnutí o místní příslušnosti, že „*S přihlédnutím ke značné výši vyměřeného poplatku tak existuje poměrně vysoká míra podezření, že krajský úřad může mít zájem na rozhodované věci a na příznivějším výsledku odvolacího řízení pro poplatníka.*"

Příjemci rozhodnutí není známo, od jaké částky se bude v očích MF jednat o značnou částku a zda se tato částka považuje za vysokou toliko absolutně nebo relativně. Příjemce rozhodnutí má za to, že pokud je otázka výše poplatku dávána do souvislosti s příjemcem rozhodnutí, bylo by na místě, aby se MF seznámilo alespoň s obsahem spisového materiálu, který vedl k vydání Rozhodnutí o místní příslušnosti. Pokud by se MF s obsahem spisového materiálu seznámilo dostatečně podrobně, tak by zcela nepochybně zjistilo skutečnost, že **místní poplatek se týká investiční akce Karlovarského kraje Revitalizace Císařských lázní, což je investiční akce, která stála celkem cca 1,4 miliardy Kč. Částka místního poplatku tak činí 2,8% celkových nákladů na tuto investiční akci. A jakkoliv příjemce rozhodnutí nechce tvrdit, že je to částka zcela marginální, považuje za nutné zdůraznit, že se ve vztahu k celkovým nákladům na tuto investiční akci rozhodně nejedná o tak vysokou částku, že by tato částka zavdávala příčinu k jednání v rozporu se základní zásadou postupovat v řízení nestranně.**

K otázce významnosti či nevýznamnosti rozhodnutí pro Karlovarský kraj je dále potřeba uvést, že roční rozpočet Karlovarského kraje činí 13,6 miliard Kč. **Tedy částka místního poplatku ve výši 39.512.920,- Kč, která byla předmětem Meritorního rozhodnutí, představuje 0,29% ročního rozpočtu příjemce.** Jinými slovy, částka, která je předmětem řízení, představuje zhruba ekvivalent částky, se kterou nakládá Karlovarský kraj každý kalendářní den v roce.

Jakákoliv komparace tohoto druhu v Rozhodnutí o místní příslušnosti absentuje, Rozhodnutí o místní příslušností pouze opakuje tvrzení, že se jedná o značnou částku a proto je odůvodněna premisa o dostatečném riziku ovlivnění Meritorního rozhodnutí.

S takovýmto obecným konstatováním se rozhodně nelze ztotožnit a je nepřezkoumatelné.

Příjemce rozhodnutí znovu poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, kterou dle jeho názoru MF v Rozhodnutí o místní příslušnosti aplikoval v rozporu se smyslem této judikatury a je proto nutné znovu odkázat na nosné důvody v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správní soudu ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, ve kterém byl vysloven následující závěr: „***Rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými, než zákonnými hledisky.***"

Jak dále v odůvodnění výše citovaného usnesení uvádí Nejvyšší správní soud, **signálem nadkritické míry "systémového rizika podjatosti" zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek**. Proto např. **nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního**

samosprávného celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna.

Pro posouzení otázky podjatosti úřední osoby přitom není rozhodná formální procesní role územního samosprávného celku v řízení, v němž se tato otázka řeší, nýbrž to, zda má on sám nebo osoby, které jsou schopny jej přímo nebo nepřímo ovlivnit, skutečný (materiální) zájem na jeho výsledku. Zpravidla tedy bude nerozhodné, zda je dotyčný územní samosprávný celek "jádrovým" účastníkem řízení, účastníkem podle § 27 odst. 2 téhož zákona, účastníkem podle některého zvláštního zákona, anebo že dokonce vůbec účastníkem není.

MF v Rozhodnutí o místní příslušnosti přitom nečiní jakýkoliv závěr o tom, že by Ing. K. Hryszová měla či mohla mít materiální zájem na jeho výsledku. Na tuto základní otázku qui bono si MF nijak konkrétně neodpovědělo a není tak možné k takovému tvrzení přednést protiargumenty.

Stejně tak je nutné odmítnout neurčité tvrzení MF v odst. 18 Rozhodnutí o místní příslušnosti, že se Ing. K. Hryszová podílela jako zástupce poplatníka na řízení o stanovení poplatku. Toto tvrzení neuvádí vůbec ničeho o tom, kdy mělo k tomuto jednání dojít, o jaké se jednalo jednání a jaký z tohoto jednání vyplývá konkrétní skutkový závěr, který by prokazoval materiální zájem Ing. K. Hryszové na výsledku řízení o stanovení poplatku. Argument je tak nepřezkoumatelný a v důsledku toho i nezákonný.

Čím se naopak MF v Rozhodnutí o místní příslušnosti vůbec nezabývalo, je obsah smlouvy o dílo č. KK 03702/2019, kdy příjemce rozhodnutí vystupuje v této smlouvě coby objednatel (dále jen „Smlouva“). Dle čl. 5.3. Smlouvy „***V Ceně jsou zahrnuty veškeré náklady Zhotovitele, které při plnění svého závazku dle Smlouvy vynaloží*** *(zejména náklady na materiál, energie a média potřebná k realizaci Díla, přeložky inženýrských sítí, dopravní opatření , odvoz a uložení odpadu, dopravu, úklid, vybudování , udržování a vyklizení staveniště, vytýčení a přeložky inženýrských sítí dle podkladů předaných objednatelem, geodetické práce, náklady na služby, atesty materiálů, veškeré zkoušky a revize, měření, testovací provoz)*.“

Samotný výčet v závorce je zjevně demonstrativní, podstatný je obsah úvodní věty čl. 5.3. Smlouvy, **kde je uvedeno, že v ceně díla jsou zahrnuty veškeré náklady zhotovitele. Příjemce rozhodnutí je přitom objednatelem, nikoliv zhotovitelem! Nedílnou součástí Smlouvy je pak položkový rozpočet, kde je výslovně uvedena položka K035002000 Pronájmy ploch nebo objektů, zábory pozemků s následujícím podrobným popisem - ZÁBORY VEŘEJNÝCH POZEMKŮ VČETNĚ POPLATKŮ, PRONÁJMY POZEMKŮ NEBO OBJEKTŮ VČETNĚ NÁJEMNÉHO.**

Pokud tak Rozhodnutí o místní příslušnosti hovoří o komunikaci třetí osoby - společnosti GEOSAN GROUP a. s., IČO 28169522, která není vůbec účastníkem tohoto řízení, s Ing. K. Hryszovou v její tehdejší pozici vedoucí odboru řízení projektů, tak se v žádném případě nejednalo jakýkoliv zásah do řízení o vyměření místního poplatku. **Jednalo se o plnění pracovních povinností Ing. K. Hryszové z jejího tehdejšího pracovního zařazení vedoucí odboru řízení projektů, kdy dohlížela na plnění povinností zhotovitele z uzavřené Smlouvy.**

Ostatně samotná společnost GEOSAN GROUP a. s. podala na základě smluvně převzatých povinností dle Smlouvy ohlášku k placení místního poplatku, kterou však správce daně odmítl přijmout.

Na tuto skutečnost příjemce rozhodnutí MF rovněž opakovaně upozorňuje, avšak MF v Rozhodnutí ani v Rozhodnutí o místní příslušnosti na tuto argumentaci nebere zřetel.

Z důkazů, na které odkazuje MF v Rozhodnutí o místní příslušnosti, nevyplývá nic o tom, že by společnost GEOSAN GROUP a. s. jakkoliv odmítala závěr o tom, že je povinna hradit místní poplatek, nebo že by snad kterýkoliv zaměstnanec Karlovarského kraje (včetně Ing. K. Hryszové) **od společnosti GEOSAN GROUP a. s. zajištění úhrady místního poplatku vyžadoval v rozporu se Smlouvou.**

Naopak, mezi Karlovarským krajem a společností GEOSAN GROUP a. s. panoval totožný právní názor, že poplatníkem místního poplatku má být společnost GEOSAN GROUP a. s. a jediný, kdo tvrdil opak, je správce poplatku. Tento právní názor je přitom zcela jednoznačně prokazován textem předložené Smlouvy a je tak zřejmé, že vůle stran Smlouvy je písemně zachycena k okamžiku uzavření Smlouvy.

Došlo tak k paradoxní situaci, kdy správce poplatku mohl vyměřit místní poplatek společnosti GEOSAN GROUP a. s., avšak neučinil tak a namísto toho se jednostranně domáhá úhrady místního poplatku výlučně od Karlovarského kraje a činí veškeré kroky, včetně těch, ke kterým dle DŘ není oprávněn, aby si toto plnění vymohl.

Na výše uvedenou argumentaci, kterou příjemce rozhodnutí uvedl před vydáním Rozhodnutí o místní příslušnosti, MF v Rozhodnutí o místní příslušnosti nijak nereaguje. S ohledem na zásadnost tohoto argumentu je opětovně na místě namítnout nezákonnost Rozhodnutí o místní příslušnosti, neboť opomíjí pro rozhodnutí zcela podstatné okolnosti. Místo toho z izolovaných skutečností vytržených z kontextu dovozuje skutečnosti zcela nesprávné a bohužel i nepravdivé.

IV.

Závěrem příjemce rozhodnutí připomíná, že vydaným Rozhodnutím ani Rozhodnutím o místní příslušnosti se MF nevypořádalo s bodem III. vyjádření, kterým příjemce rozhodnutí reagoval na výzvu MF č.j. MF-63867/2025/3903-8, kdy příjemce rozhodnutí požadoval od MF přezkum systémové podjatosti ve vztahu ke správci poplatku.

Jak již bylo uvedeno, správce poplatku opakovaně ignoroval veškeré povinnosti, ke kterým byl zavázán krajským úřadem a z obsahu jeho rozhodování je zcela zjevné, že se odmítá zabývat jakoukoliv jinou variantou, než vybrat místní poplatek od příjemce rozhodnutí. K tomu je třeba poukázat na to, že rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 2. 12. 2024, č.j. KK/1697/LP/22-46, kterým zrušil rozhodnutí správce poplatku ze dne 26. 5. 2022 a řízení zastavil, byla správci poplatku uložena povinnost, aby se v rámci řízení o vyměření místního poplatku zabýval nárokem poplatníka na osvobození od poplatkové povinnosti.

Správce poplatku byl přitom nejen povinen se meritorně žádostí o osvobození zabývat na základě závazného pokynu odvolacího orgánu, ale současně byl správci poplatku sdělen závazný právní názor, že podání poplatníka ze dne 5. 5. 2022 je povinen posoudit dle jeho obsahu jako ohlášení a žádost o osvobození od poplatkové povinnosti.

Totožný právní názor, tj. povinnost se meritorně zabývat žádostí o osvobození v rámci řízení o stanovení poplatku, vyjevilo i Ministerstvo financí v rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí ze dne 1. 2. 2024 č.j. MF-36107/2023/3903-10 (viz odst. 16 odůvodnění citovaného rozhodnutí).

Správce poplatku veškerá výše uvedená rozhodnutí ignoroval a rozhodl v rozporu s těmito právními závěry včetně tvrzení, že se necítí být těmito závěry vázán. Je otázkou, co je motivací správce poplatku postupovat shora uvedeným způsobem, neboť pokud by respektoval povinnosti dle DŘ, tak si rozhodně nesmí dovolit ignorovat závazný právní názor nadřízeného orgánu.

V.

S ohledem na výše uvedené skutečnost příjemce rozhodnutí navrhuje, aby rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí vydané Ministerstvem financí ze dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-12 bylo zrušeno a řízení o přezkumu zastaveno, a dále

aby byl nařízen přezkum rozhodnutí vydaného Ministerstvem financí dne 22. 4. 2026, č.j. MF-63867/2025/3903-10 z důvodu jeho nezákonnosti.

Karlovarský kraj
Mgr. Petr Kubis
hejtman